

ТЕШЊАРСКИ ПЛАСОТИША

ГОДИНА VI

• 17. АВГУСТ 1992 •

БРОЈ 11

ШАБАЦ, ВАЉЕВО

Златно ухо у магарца
Зуји стршљен око Шапца

Жар с огњишта и бундева
Сахат хода до Ваљева

У вајату зуј комарца
Звркне сумрак поред Шапца

Из колибе пршти плева
Цвати шљива крај Ваљева

Гук голуба, лепрх врапца
Груне плотун иза Шапца

Са три сина оца ево
Дими тамјан низ Ваљevo

Окрене се сунце с кланца:
клас пшенице изнад Шапца

Жижи фењер - Господ пева
у пећини виш Ваљева

Милосав ТЕШИЋ

ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИК У ТЕШЊАРУ - Боравени оволетњег 7. јула, на Ивањдан, међу Ваљевцима престолонаследник Александар Карађорђевић је прошетао Тешњаром. Новинари су са тог краткотрајног путовања забележили да му је једна Тешњарка даривала врећицу кукурузног брашна, самлевеног на Градцу. Та принчева посета Тешњару заустављена је на фотографијама. Ову је снимио Драгиша Меденица.

Тешњарске вечери 1992.

Понедељак, 17. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "ФЕРУМ"

- 18 часова - Отварање изложбе УЛУПУДС - а у галерији бутика "Сан"
- 20 часова - Отварање изложбе сликара из Крагујевца у Галерији "34"
- 21 час - Концерт филхармоније младих "Борислав Пашћан" на летњој позорници
- 22 часа - Промоција филмског програма ПРО ВИЖН и промоција књиге "Светло у тами" Ненада Пајкића у Галерији "34"
- 24 часа - Видео пројекција филма "За све је крив Рио" у Галерији "34"

Уторак, 18. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "СРБИЈАНКА"

- 21 час - Концерт фолклора КУД "Абрашевић" из Ваљева на летњој позорници
- 22 часа - Монодрама "Кад су цветале тикве" Драгослава Михаиловића, у извођењу Мирка Бабића, у Галерији "34"
- 24 часа - Видео пројекција филма "Капија" (хорор) у Галерији "34"

Среда, 19. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "СЛАВИЈА - КОМЕРЦ"

- 21 час - Песничко вече на летњој позорници. Учествоју: Матија Бећковић, Бранислав Петровић, Љубомир Симовић, Милосав Тешић, Рајко Петров Ного. Водитељ - Петар Пајић
- 22 часа - Ваљевски цез и блуз бенд у Галерији "34"
- 24 часа - Видео пројекција филма "Црно и бело" у Галерији "34"

Четвртак, 20. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "СТЕВАН ФИЛИПОВИЋ"

- 21 час - Концерт фолклора КУД "Градац" на летњој позорници
- 22 часа - Вече сатире у Галерији "34". Учествоју Вук Глигоријевић, Петар Лазич
- 24 часа - Видео пројекција филма "21" у Галерији "34"

Петак, 21. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "БИГ - ЕНЕКС"

- 21 час - Рок концерт на летњој позорници. Учествоју: Дејан Цукић & Спори ритам бенд
- 22 часа - Монодрама Петра Краља у Галерији "34"
- 24 часа - Видео пројекција филма "Краљ комедије" у Галерији "34"

Субота, 22. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "ТЕСЛАВИЗИЈА"

Приредбе Крагујевца, града у гостима
"Тешњарских вечери"

- 21 час - Православна духовна музика у сали Ваљевске гимназије. Изводи хор "Лицеум". - Тамбурашки оркестар и колаж - програм Пендула на летњој позорници. - Рок концерт "Алхамбра" у дискотеци "Теславизија"
- 22 часа - Књижевно вече Крагујевчана у Галерији "34"
- 24 часа - Видео пројекција филма "Зли снови" у Галерији "34"

Недеља, 23. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "ПРИНТЕКС"

- 21 час - Концерт хора "Абрашевић из Ваљева на летњој позорници
- 22 часа - Концерт класичне музике у Галерији "34". Учествоје Урош Дојчиновић, гитара
- 24 часа - Видео пројекција филма "Слатка освета" у Галерији "34"

ТРГОВИНСКО ИНЖИЊЕРИНГ ПРЕДУЗЕЋЕ
"ДИВА ХОЛДИНГ" ДД

Ваљево, Андре Савчића 1
Тел. 014 / 36 - 114, 22 - 331
Факс. 21 - 577, 21 - 652

Понедељак, 24. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "ДИВА"

- 18 часова - Програм за децу на летњој позорници са модном ревијом за децу и децијим фолкlorом
- 19 часова - "Мастерси", дугометражни филм за децу у Дому културе
- 20 часова - Дечје такмичење у репу у Галерији "34"
- 22 часа - Концерт цеза у Галерији "34" уз учешће квартета Мише Крстића
- 24 часа - Видео пројекција филма "На ивици разума" у Галерији "34"

Уторак, 25. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "ВИК"

- 21 час - Концерт фолклора КУД "Крушић" на летњој позорници
- 22 часа - Концерт ученика Музичке школе "Живорад Грбић" из Ваљева у Галерији "34"
- 24 часа - Видео пројекција филма "Било једном у Америци" у Галерији "34"

Среда, 26. август

ВЕЧЕ ПРЕДУЗЕЋА "ВУЈИЋ"

- 21 час - "Ој Србијо", песме и игре КУД "Абрашевић" из Ваљева на летњој позорници

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМИ: продаја књига, слика и других рукотворина • избор најбоље ваљевске ракије • такмичење пекара • дегустација ваљевског пива • изложбе у Галерији "34" и галерији Народног музеја • видео пројекције светских филмских хитова • лист "Тешњарски гласоноша"

Приредбе на летњој сцени Тешњарских вечери озвучава РАДИО ВАЉЕВО

ПОГЛЕД ИЗ ТЕШЊАРА

Нова црква

Првих дана августа сазнало се - црква, храм Вазнесења Господњег у Ваљеву, на ушћу Градца у Колубару, градиће се према замисли Љубице Бошњак, архитекте из Београда. Другу и трећу награду равноправно деле Бранко Пешић и Иван Јефтић, најстарији и најмлађи учесници конкурса. Два су рада откупљена: Александра Шаровића и Јасмине Поповић, обадвоје су из Ваљева. Без икаквих награда остала су остварења Ваљевца Тихомира Дражића (можда најпровакативније међу свим понућеним), Зорана Бундала из Београда и Ирене Андрић и Катарине Иванковић из Ваљева.

Очекивало се да ће бити више учесника овог још увек несвакидашњег конкурса за градњу цркве. Да је пристигло само осам радова разлог је - краткоћа рока за учешће.

Првонаграђена Љубица Бошњак ради у Патријаршији у Београду, али до сада није добијала могућност да се покаже и као аутор пројекта за нову цркву. Она сматра да се у православној цркви, изградњом нових храмова по узору на најуспелија средњовековна остварења, успоставља прекинути континуитет у градњи ових здања.

Да има и другачијих размишљања и покушаја потврдила је управо ваљевска понуда решења за нову цркву. Занимљиво је да у тим продорима новог, примереног новом времену, предњаче управо овдашње архитекте - Тихомир Дражић и Јасмина Поповић, а од београдских учесника Иван Јевтић. Још једна необичност је у чињеници да су жене архитекте најбројнији учесници ове "утакунице" и да је једна од њих и победница овог конкурса.

Макета будуће цркве (фото Д. Меденица)

Судбина првонаграђеног рада је извесна. Друга и трећа награда наговештавају могућност да би се те замисли могле остварити на неком другом месту. То би могло да важи и за откупљене и остале понућене радове. Уосталом, поред већ утврђене локације на ушћу, све актуелнија су и залагања за градњу нових храмова и на другим просторима у Ваљеву, у Новом насељу и у Брђанима.

Средином септембра у Дому културе одржаће се академија посвећена избору идејног решења за нову ваљевску цркву и скором почетку њене градње. Предходиће јој семинар на тему "Градња нових цркви". Сазнајемо да ће Извршни одбор за изградњу цркве и Црквена општина позвати на тај семинар све учеснике конкурса и стручњаке за ту врсту градитељства, а такође и чланове Оцењивачког суда којим је председавао епископ шабачковаљевски господин Лаврентије. Имена неколико чланова тог жирија - Гордане Бабић, Динка Давидова и Зорана Петровића, на пример - гарантују да би тај семинар маогао да буде догађај за себе.

I.D.C.

International Diamond Center

INTERNATIONAL DIAMOND CENTER

Предузеће за производњу, обраду, дораду и промет дијаманата и златног накита

Ваљево, Андре Савчића 1. Тел. 014 / 22 - 331

Београд, 011 / 222 - 4278

Све је, иначе, већи број Ваљеваца који верују да ће се градњом нове цркве стећи предуслови за враћање у Ваљево владичанске столице, пренете у Шабац пре два века.

Пјацета - трг

Мали трг у Тешњару је коначно уређен. Та пјацета попличана је с пролећа прелепим струганичким каменим плочама, а цео тај простор, додуше сасвим још не сређен, почео је да живи својим животом, изненађујуће садржајно и са много наговештаја да би могао бити ново тешњарско чудо.

Галерија сликарке Олгице Ранковић, која опстаје упркос свим кризама, сада трајно на овом простору, била је већ домаћин двома изложбама: скулптура Милутина Ранковића и цртежа Милица од Мачве. Посластичарница "Стари град" додатни је повод да у залеђу Тешњара, ван гужве и вреве главне тешњарске улице, уживамо посматрајући шта се дешава на Тргу војводе Мишића и на белом мермерном мосту. Остала здања на овом тргу - пјацети, која настају реконструкцијом некадашњих објеката, за сада нису оживела. Ипак, ни то није омело Ваљевце и намернике да уживају у овом простору мира и интима. Тако је било и за велике телевизијске представе - фестивала музике и избора најлепше девојке.

Оно што нам итекако и надаље смета је немоћ града да са власником "Интермеца" нађе решење које би омогућило да се до пјацете дође и са Кеја Првог устанка. Садашња тераса овог ресторана то не дозвољава.

Друга мука, и брука, је мала прелепа дворишна зграда, опстала ту на пјацети. За њу у Заводу за заштиту споменика културе кажу да је подигнута у XIX веку и да је једно од вреднијих тешњарских здања. "Иако знатно повучена од улице и потпуно заклоњена, она је део значајних грађевина Тешњара и треба је сачувати у неизмењеном облику. Валоризацијом појединих тешњарских кућа припала је споменички највреднијој А категорији". Ова трошна зграда коришћена је за становање. Завод је предлагао да се она намени тешњарском музеју неког од старих заната или баш за музеј Тешњара. За сада, време пролази на штету овог тешњарског бисера.

Заштита за кнез-Милошеву

Републичком заводу за заштиту споменика културе предата су сва потребна документа како би се он изјаснио да ли кнез - Милошева улица у Ваљево испуњава услове за стављање под заштиту. Из те угледне институције већ је стигао и потврдан одговор тако да би се можда још у овој години могло догодити да та трговачка улица буде под заштитом државе. Док се не сакупе додатно тражени подаци - попис свих власника објеката од Гранд - хотела до Јадра - може се очекивати да ће ваљевски део процедуре бити окончан

ради доношења одлуке. Кнез - Милошева би у скали вредности за овакве објекте имала статус значајног народног добра. Да подсетимо, Тешњар има највиши степен вредновања, док је за кнез - Милошеву, у тој градацији, предвиђено треће место.

Да је било среће, и материјалне и планерске, кнез - Милошева би још ове године добила нови изглед од "Пеливана" до Јадра, какав је и у првом њеном делу.

Питања

Изградњом цркве на ушћу цео простор до Тешњара захтеваће нов урбанистички третман, нове садржаје и изазове, нове одговоре на стара и нова питања. Уздамо се да неће изостати и високе амбиције.

Како, на пример, сачувати Витковића улицу, једну од најстаријих у вароши? Она је доказ како улице тешко умиру, а још теже настају. Питање је и како сачувати, са остатком зелене пијаце, квартал са поткивачким, ковачким и другим радњама. Како зауставити рушилачке реконструкције и модернизације кућа у делу улице која овај квартал уоквирује са градачке стране? Шта урадити са "Југопетроловом" пумпном станицом на устима Тешњара? Итд.

Рађа се ново "Сунце"

Кинеска стрпљивост је пословична. Потврђује то изнова и упорност кинеског угоститеља који је у Ваљево стигао из Беча, Цанг С' Цао - а. Зимус је његов кинески ресторан потпуно уништен од овдашњих вандала. Преуређена зграда "Здрављака" потпуно је руинирана, опљачкана, чак су и славине откинули са зида, о скулптурама кинеских змајева са терасе ресторана да и не говоримо. Наш Кинез ипак није заплашен, нити огорчен. Нашао је други објекат, овог пута у центру града, у кући на углу, некадашњој кафани "Сунце". Има неке симболике и у настављању угоститељске традиције умрле стогодишње кафане "Сунце" са новим власником - Кинезом.

Још један вајат

Код Милојкове воденице од скоро је још један вајат. Донет је из Горњег Таора, од домаћина Стојимира Дамјановића да настави живот на обали Градца.

Еколози Ваљева и чланови фондације за заштиту белоглавог супа имају намеру да обезбеде још један вајат за овај простор који се већ претвара у својеврстан етнографски парк и да можда већ овог лета подигну сојеницу - собраницу на Мишиној ливадици, као први еко - пункт за чување и истраживање Градца.

Љиљана ЉИЉАК

Сцена из филма "Марш на Дрину", сниманог у Тешњару средином шездесетих

Тешњарска филмска прича

Миле Читаковић - Жућа међу холивудским звездама

Бата - Уча је недавно споменуо да је у мом првом тешњарском суседству, у Бирчаниновој 19, била најлепша соба у Ваљеву. Читав један микрокосмос сачињен је од опипљивих доказа да је Милорад Читаковић - Жућа био бара - бар са звездама, (у то доба) блиставијим од небеских. Сусрети са Стјуартом Гренцером, Ентони Квином, Омаром Шарифом, Микијем Рунијем, Софијом Лорен, Џеком Палансом, Аленом Делоном... Успомене са два студијска путовања у Холивуд (оригиналне плоче са песмама Мерилин Монро из филма "Неки то воле вруће"), из лондонских студија, римске Ђинетите... Ту тешњарску собу, којој (захваљујући наслеђеном дару сина Адама Читаковића, можда првог ваљевског дизајнера), није мањкало ни осталог штимунга и визуелних чаролија, повлашћени Милетови другари посећивали су као храм. "У то доба био сам и најбоље обучен момак у Ваљеву" - потврђује и тим детаљем причу да се 60 - тих најдаље могло стићи преко филма.

Ми, тадашњи тешњарски клинци, задовољавали смо се устрепталим очекивањем поштар да нам донесе писма право из Холивуда, слике са аутограмима звезда које су Милу углавном биле на дохват руке.

И за то је требало имати среће, у чему је убедљиво предњачио Раша Станојевић. Иако смо сви писали по истој "мустри", њега поштар никако није заобилазио. После смо у Тешњару статирали у "америчкој ноћи" (кадрови ноћног екстеријера по дану) "Марша на Дрину", схватајући да чаролије нема, док филм не стигне у биоскопску салу.

За то време, Милорад Читаковић је у златно филмско доба од 1960. до 1970. године, увелико радио у екипи Авала филма за организовање снимања иностраних великих филмова и серија: "Џингис кан" у Пакленици са Стивеном Бојдом, Џејмсом Мејсном и Омаром Шарифом, "Дуги бродови" у Лимском фјорду са Ричардом Видмарком, Сиднијем Поатјеом, Росаном Скјафино, али и нашом Бебом Лончар и Ваљевцем Слободаном Јевтићем - Пуликом, као сценографом. Хорсту Бухолцу је, током снимања "Марка Пола" (играо је и Мића Орловић), донео ваљевску ракију "која га је дословно оборила с ногу". У хали београдског сајма са Аленом Делоном снимана је она фантастична сцена живог кинеског шаха...

Тадашњи директор Авала филма, недавно преминули Ратко Дражевић, направио је од Југославије светску филмску меку. "Сваке недеље смо избацивали по један пројекат - прича Миле. Годишња чиста зарада за нас није била мања од 3 - 4 милиона долара. Само "Ратници" са К. Иствудом, Т. Савалисом и Д. Сатерлендом донела нам је фантастичних 10 милиона долара. Ево већ 30 година сваког првог марта стиже нам извештај о уделу у праву на приказивање "Дугих бродова" и "Џингис кана", који још увек доносе 50 - так хиљада долара. Од неколико таквих филмова могли смо да живимо до пензије. У међувремену, много се шта променило. Све се мање снима, у последње доба скоро никако. Последње велике серије биле су "Мама

Лучија" са С. Лорен, затим "Расуло" са Маризом Беренсон и "Пут око света за 80 дана" - који се управо приказује на нашој телевизији".

Милорад Читаковић се после више од три и по деценије живота са филмом вратио свом тешњарском дому, у позадини парфимерије "Мимоза". Сећања на неслаучајност везивања за филмске чаролије сежу до предратних немих пројекција у биоскопу "Благојевић", потом у "Бранковини" и "Централу"... Случајан сусрет са Батом Цагићем, 1947. године, када је почео да се гради Филмски град, хонорарни рад на сценографијама "Барона циганина", "Монгола", и "Дракуле" (у замку Тракошћани са Џ. Палансоом), до обећања директора "Кошутњак" Бранка Поповића да ће путовати у иностранство, ако се посвети филму. "Ко је такој понуди тада могао да одоли?!" Завршио је најпре Вишу филмску школу, а потом и Академију. Учио је енглески и италијански, стекао искуство у највећим светским студијама, међу којима нису заостајали ни московски, а "тај Боњдарчук био је сјајан човек, чији је један филм имао 200 милиона гледалаца!"

Филмске успомене Мила Читаковића данас носталгично и сетно деле само генерације којима је, као и њему, биоскоп био "прозор у свет", разигравао им машту, због чега су и данас остале помало детињасте. Неки нови тешњарски клинци чак и не знају шта је биоскоп, јер га овде више нема.

Љиљана КЕЦОЈЕВИЋ

Ваљевци статисти у филму "Марш на Дрину"

НИ ЈАВНО, НИ ТАЈНО

ПРЕДУЗЕЋЕ ЗА УСЛУЖНУ КЊИЖЕВНОСТ

Разговор са оснивачима ни јавног, ни тајног - засад јединственог и нерегистрованог предузећа, без директора и без икакве одговорности

Господа Радован Бели Марковић и Бранко Лукић пропагандним активностима у данима пред "Тешњарске вечери" - успели су да изборе место у овдашњим медијима, и поред свеприсутне Шесте флоте и премијера Панића. Покушајем да оснују "Наше (тј. њихово) предузеће", унели су револуционарну промену у тек приметну тржишну привреду, јер намера им је да заживе предузећа без директора и без одговорности.

Господине Бели Марковићу, ко стоји иза овог пројекта?

- "Наше предузеће" оснива група људи коју сачињавамо господин Лукић и ја, а сваки од нас је особно сачињен од повеће групе особа. Ипак, "Наше предузеће" основали су само одабрани појединци из поменутих популација - и ми у њих имамо пуно поверење, тако да нам директор није ни потребан. Као и свако друго, и "Наше предузеће" је срачунато на профит; оно чак има и један привид деоничарског друштва, јер група људи која се потписује као оснивач има ту своје интересе, своје деонице и, углавном, за сада смо задовољни њиховим радом.

Господине Лукићу, чиме се бави "Наше предузеће"?

- Треба рећи да је пун назив предузећа - "Наше предузеће за услужну књижевност и вербалну галантерију, без икакве одговорности". Морам такође приметити да је већ на својим првим корацима предузеће наишло на зид бирократизма који спречава регистрацију "предузећа без икакве одговорности"! (?) Тренутно смо на путу да и тај зид, на неки начин - ако не срушимо, онда заобиђемо. Ми се појављујемо на тржишту са широком палетом могућих производа које нудимо. Надамо се да су наше услуге потребне људима, чак мислимо да су неопходне, мада то

МЕШОВИТО СРПСКО - АУСТРИЈСКО ПРЕДУЗЕЋЕ

Делатност: извоз роба и услуга на западно тржиште, увоз роба

Ваљево, Андре Савчића 1. Тел. 014 / 22 - 331

Друштво са ограниченом одговоношћу ДИМЕДИКА.

Делатност: Промет на велико и мало лекова, санитарског материјала, опреме, медицинских инструмената, здраве хране и лековитог биља.

Ваљево, Поп Лукина 25. Тел. 014 / 36 - 114

они, чини се, још увек не знају. Када буду схватили (ко буде схватио) - уз нас ће напредовати. Ко не схвати, неће га више ни бити на тржишту. Ради се о томе да слоган: "уз Наше предузеће и ваше предузеће ће бити још веће" носи и другу неизречену поруку за скептике и аматере.

Господине Бели Марковићу, хоће ли бити услуга које ћете подвести под пословну тајну?

- Разговарајући о промотивним актима "Нашег предузећа", о њиховим изменама и допунама (како се то каже комунистичким вокабуларом), договорили смо се да пред јавношћу намамо тајни, а пре нашим тајнама нећемо имати јавност. Ви ово можете схватити и на један и на други начин, а најбоље на оба!

Шта нудите тржишту из домена услужне књижевности? (Питање за г. Бели Марковића)

- Палету наших услуга из тог домена чини, примера ради, поправка чувених романа, тј. њихово скраћивање, продужавање, измене судбина одређених личности - све по жељи наручиоца; можда за некога Ана Каренина има тужан крај; неко, пак, не жели да Раскољњиков убије бабу! Ми ћемо све то средити. Уз интервенције на књижевним списима, услужну књижевност чини и: писање промотивних материјала, говора, политичких зајевница, увреда, памфлета (разуме се). Ми пишемо и романе изнова, наравно, потписује их наручилац. Предстоји да у блиској будућности отворимо и одељење за лирску поезију где ћемо примити неке талентоване младе људе како се то каже - у радни однос, да поправљају постојећу поезију, или пишу изнова за све оне који сматрају да им песничка биографија једино недостаје у животу.

У називу предузећа помиње се и тзв "вербална галантерија". Господине Лукићу, о каквим је услугама реч?

- Вербалну галантерију, као и позамантерију, укључујући и вербалну бижутерију, чине услуге у писању љубавних писама, порука, опорука, препорука, погребних говора (са тужним, или срећним крајем). По жељи наручиоца пишемо и вести, и коментаре...

* Господине Бели Марковићу, где ће предузеће да заседа?

- "Наше предузеће" је мало унапредовало у односу на тај уобичајени капиталистички начин организовања. Овде је у нас неки рани капитализам. Ми смо одмах кренули од једне оригиналне поставке: "Наше предузеће" налази се свуда. Адреса је, дакле: "Наше предузеће" које се налази свуда. Одазивамо се на све бројеве, на све ђуфтаксе, на сва могућа средства комуницирања.

Да не прескочимо и изузетно важно питање - инвестиције. Господине Лукићу, колико се улаже у овај пројекат?

- Тренутно смо у фази првобитне акумулације капитала. Имали смо трошкове; зараде засад нема, али се надамо, пошто смо тако добро стартовали, да ће ствари кренути (на) горе. Не сумњамо у светлу економску перспективу "Нашег предузећа", јер после првобитне акумулације капитала, капитал почиње да ради сам за себе. Он је отуђена друштвена моћ, те ће се отуђити и од нас и оплођавати на тржишту. Једино што ћемо ми те плодове, повремено убирати и колико нам неприлике дозволе - уживати.

Господине Бели Марковићу, можете ли рећи нешто егзактније у вези са инвестицијама?

- Ствар није једноставна. Тешко ће проценити инвестиције када буду хтели да нас подржаве. Ми смо

у ово инвестирали 30 година (ја толико, г. Лукић нешто мање). Наш инвестициони корпус чини све што смо прочитали, написали, размишљали - ствар није једнозначна, но, ми смо се ставили на располагање финансијској полицији, па када она буде проценила, онда ћемо и ми знати колико вредимо. Одговорићу и на ваше непостављено питање, а оно је слутим - прети ли "Нашем предузећу" опасност да постане јавно предузеће? Одговор је: да!!! Али, ништа зато - бар ћемо након процене надлежних (?) знати колико вредимо.

Ви бисте се, господине Лукићу, надовезали на одговор у вези непостављеног питања?

- Наше предузеће већ самим деловањем је јавно. Оно се увек обраћа не неком другом. Не би ни било добро да само "Наше предузеће" не постане јавно, док сва остала - слична, или идентична, то већ јесу, или су на путу да то постану. Што се тиче сличности, маколико је извесни превиђали или не признавали, без апроксимације, између нас и многих радио и тв станица, као и новина - стоји знак једнакости! И од осталих предузећа, која нису "Наше предузеће" наручују се вести, саопштења, обавештења, коментари и остали ђуфтакси - па, зашто би ми били другачији? Ми смо уистину, чак најјавнији! Као што видите, делатности нам се поклапају, углавном с тим, што ми настојимо да "Наше предузеће" буде виспреније и маштовитије. Дакле, ни јавно ни тајно, али увек сјајно!

Гордана БРАНКОВИЋ

Чему "Конак"?

Типски модел развоја градова, (не) правилним руковањем из Београда, из центра, одлуком разноразних комитета, је потрошен. Потреба да сви што више лично, једни на друге, да порушимо све што је старо и аутентично, да подигнемо вишеспратнице и тиме докажемо социјалистичку припадност и успех народа, надам се да се више неће вратити.

Ваљево је са изабраним људима из власти и мимо ње одолевало таквим инструкцијама и трагало за својим идентитетом, подстичући компаративне предности и враћање традиције у градски живот. Међутим, такво понашање више је било резултат признања да политичари нису најпаветнији и свестрани знајци свега постојећег и уважавања струке него што је то био аналитичан и стратешки приступ, кроз изразу визуелног и садржајног идентитета града и краја.

Ваљево данас улази у нову фазу развоја када приватно предузетништво и вишепартизам уносе динамику у јавни живот. Ваљево предстоји избор између две понуде: да све препусти стихији, како живот тече, да сваки појединац или институција креира идентитет града или да цео процес организовано руководи из центра који ће одређивати пројект локалне стратегије, који настаје консензусом власти, великих система и заинтересованих грађана.

Агенција КОНАК би хтела да се кандидује / избори за следеће послове:

КОНАК израђује студију о идентитету Ваљева која садржи садржајна и визуелна решења локалне стратегије развоја (стручна подлога за конкретне акције а не теоријска студија разноразних института о развоју региона и краја).

Стратегију развоја дефинишемо кроз: специјализацију, диференцијацију и интернационализацију. Према томе Ваљево би било центар лаке индустрије, енергетски штедљиве потрошње, финансијског капитала, мале привреде, образовања, науке, културе, трговине, угоститељства и екологије.

КОНАК је промотер развоја у области индустрије, мале привреде, културе, науке, спорта, и међународних веза града.

КОНАК је услужна агенција која препознаје, препоручује и промовише предузетнике пред партнерима у земљи и иностранству.

КОНАК израђује и ствара имиџ предузећима и радњама.

КОНАК вас визуелно и графички уређује, дорађује, мења, дотерује да будете препознатљиви и привлачни.

КОНАК је документариста, летописац и биограф.

КОНАК уместо вас комуницира са јавношћу, израђује маркетиншке студије.

КОНАК би се финансирао из сопствених средстава, уговорима са локалним властима (општином) и заинтересованим институцијама, предузећима и појединцима.

КОНАК ангажује за реализацију уговорених пројеката најбоље креативце, образује тимове и сарађује са изабраним појединцима из Србије који су ментори пројеката.

На крају - сав посао представља и новину у маркетингу, с обзиром на то да се по први пут на овим просторима развија глобални маркетинг, маркетинг градова и његових економских, природних, културних и историјских потенцијала које треба понудити тржишту.

КОНАК је агенција за промоцију Ваљева!

Синиша МИТРОВИЋ

Кућа у Бирчаниновој улици

Две мало познате тешњарске куће

У широј заштитној зони просторне културно - историјске целине Тешњара налазе се две старе спратне куће које због типа градње, локације и власништва у једном периоду, заслужују да се о њима заједно пише. Једна се налази на регулационој линији Бирчанинове улице (број 58) а друга је дворишни објект у улици Господар Јевремовој број 2.

У овом кратком истраживачком периоду нису откривени писани извори на основу којих би се са сигурношћу одредило тачно време настанка ових кућа, тако да су скоро сви изнешени подаци засновани на казивању старих Ваљеваца и увидом на лицу места.

Када је у питању време настанка и власништво, најдаље докле допире сећање казивача је почетак овог века и познати Ваљевац Коста Алексић. О њему се зна да је био син имућног сељака из Јабланице, познати трговац и радикалски посланик који се врло брзо обогатио купујући имања која су сељаци продавали ради дуга. За њега се каже да је врло млад постао и председник општине. Коста не баш случајно купује ове две сличне куће (по локацији, габариту, спратношћу, функционалним целинама) као мираз својим ћеркама - Перси и Мили од којих прва, која је била власница куће у Бирчаниновој бр. 58, 28. децембра 1929. године продаје исту за рачун хипотекарне банке ("Политика" од 18. новембра 1929. године). Од тада па до конфискације

Мешовито
италијанско - српско
предузеће

DIVAIMEX

Делатност: Пласман ексклузивне санитарне и керамичке опреме на југословенско тржиште, извоз на италијанско и друга тржишта.

Ваљево, Андре Савчића 1.
Тел. 014 / 22 - 331

власник је био Драгић Тадић - шлосер, познат по томе што је 1882. или 1883. године донео у Ваљево први шпорет. Данас је ова кућа општинско власништво. Спрат се користи као једна стамбена јединица а приземље са три новоформиране целине као помоћни простор - оставе.

Друга кућа, у Господар Јевремовој улици бр. 2, и дан - данас је у власништву Костиних потомака који не живе у Ваљевоу и користе је само као кућу за одмор.

Кућа у Улици Бирчаниновој бр. 58 је спратни објекат, правоугаоне основе, димензија 10,63 x 7,90 метара код кога су темељи и зидови приземља урађени од клесаног камена, дебљине око 76 cm. Кров је четвороводан а покривач бибер цреп. Приземље објекта има петоро улазних врата, од којих су са северне стране једна новоотворена а на јужној фасади, до улице, средња, двокрилна су зазидана. У приземном делу су и два прозорска отвора. На спратном делу кућа има осам прозорских отвора. Приземље је било подељено на две неједнаке целине у које се улазило и са улице и из дворишта. На западној фасади су врата за степениште које води на спрат. Спратни простор чини један четворособни стан који је изгубио аутентичност само у једном делу где је формиран санитарни блок. Све остало је у непромењеном стању.

Кућа у Господар Јевремовој улици бр. 2 је сличних димензија - 11,28 x 7,90 м. Темље и зидови приземља урађени су од камена, дебљине 60 cm. Кров је такође четвороводан и покривен бибер црепом. Приземље куће је подељено на два неједнака дела са посебним улазима а трећа врата у приземљу су за степениште које води на спрат где се налази четворособна стамбена јединица са познатим оцама наших варошких кућа. На спратној фасади је зазидано више прозорских отвора тако да је и спољашњи изглед куће промењен. Оно што је чини посебно шармантном је позната плава боја столарије, која је задржана до данас.

Оба две куће су изразити представници старе балканске архитектуре у Ваљевоу, која је била под јаким утицајем турско - источњачког градитељства а почетком деветнаестог века је брзо замењена новим типом градских кућа, зиданим по угледу на европске.

Зорица ЋЕРАНИЋ

МУЗИЧКИ ЖИВОТ У ТЕШЊАРУ

Много речи је потребно да би се описао музички живот у Тешњару, крају где живе Цигани, односно, бар 95 одсто свих ваљевских Цигана. Јешко Вујић, некада велики пријатељ Цигана и истраживач који је много времена утрошио да што више сазна о ваљевским Циганима, рекао је својевремено да је Баир, део Ваљева у којем живе Цигани, наша "Музичка колонија".

На Баиру има толико мало других осим Цигана, да то треба и занемарити. Ови су се доселили у циганску малу после другог светског рата, неки позидали лепе куће, као и Цигани, који су у том периоду увели воду у куће, направили савремене клозете и спровели канализацију.

Осим Цигана у Тешњару је било и других људи музички обдарених, али веома мало. То би могли бити једино Љубомир - Ђубан Вујић, адвокат и сада Аца Пешић, наставник музике. Многи су почињали да свирају, али су убрзо стали.

Музички живот се одвијао на неколико "сектора": на Баиру, у кафанама тешњарским, на свадбама и другим весељима, на сахранама и у осталим случајевима, од којих су најлепша некадашња "фамилијарна села", о којима ће бити касније речи.

Најлепше је кад Цигани сами себи свирају. То се догађало најчешће у багрмару више циганске мале. По групама седе на земљи виолинисти, "хармуникаши", гитаристи и свирају или вежбају или се сами за свој рачун забављају. Још је лепша забава кад се ноћу враћају кући и кад певају и свирају за свој рачун. Мало је то и ради растеривања страха, јер се Цигани плаше вампира, или, како они на свом језику кажу "чохано". А зна се, чохоно излази из гроба после поноћи и дави пролазнике, нарочито је упућен на Цигане. Таквом уверењу много је допринео и сам цигански кум Костадин Арсенијевић, познатији као Кока Невабија, који је огрнут белим чаршавом пресретао Цигане при крају Тешњара или на самом Баиру и плашио их. Знају Цигани да је то Кока, али шта вреди кад је страх јачи од храбрости! Зато је за сваки случај било боље свратити после поноћи у једну од Тешњарских кафана, а најчешће код "Кљештавице" и код "Илије Бирчанина". Да сачекају зору "док се вампири разиђу"! Нарочито је то било у време када је Бора Ристовић Боем држао "Кљештавицу", а Десимир Танасковић "Илију Бирчанина".

Неколико Ваљеваца је седело у "Јабланици", преко пута купатила. Купили карте за купање, па прешли да сачекају ред за купање. У том наиђе, са обавезном виолином под мишком, Туло, то јест Драгољуб Марић. Запита их да ли је по вољи да им нешто одсвира и запева. Они попили по неку ракијицу, мезете киселе

ОМЛАДИНСКА ЗАДРУГА

ДИВА
МЛАДОСТ
ВАЉЕВО

Обављање свих врста
послова и услуга

Ваљево, Проте Матеје 3.
Тел. 014 / 21 - 577

ДРУШТВО СА ОГРАНИЧЕНОМ
ОДГОВОРНОШЋУ

VAL
TRADE

Трговина на велико, извоз - увоз,
посредовање, пословне услуге.
Ваљево, Анде Савчића 1.
Тел. 014 / 27 - 475

краставце из тегле, па кажи да је "по вољи". Свира Туло и пева, "мртвог би из гроба диго!" Они шаљу повремено келнера да види кад ће на реду бити њихови бројеви у купатилу. Тек око осам увече дође доброћудни чика Теодосије Филиповић, благајник у купатиу, и замоли их да дођу да се окупају, јер треба да се затвара. Они пристану, али под условом да им Туло свира споља док се они купају. И Туло пристане, дође до купатила и док се они четворо - петоро купају, он им свира и пева: "Под прозором цветала ми лала!" Прошло неколико година после тога, по поноћи иде Туло кући и певуши. Пролазећи поред куће једног од оних којима је певао док су се купали, тада тешког болесника, виде да гори осветљење у кући. Засвира под прозором и запита жену овога тешког болесника да ли може да отпева једну песму. Пошто болесник одобри, Туло одсвира "Под прозором цветала ми лала". За то време Туло плаче и пева, а онај болесник лежи на кревету, слуша па и он... плаче!

Музика повремено или стално свира у "Малом Паризу", код "Илије Бирчанина", где је и седиште ВЦО, то јест Ваљевске циганске омладине, у "Радикалу", у "Јабланици", у Пексимовај кафани, код Ђиноваца, код "Слоге" и у другим локалитетима. У кафани "Илија Бирчанин" на чисти понедељак бира се крај бекрија. Пије се до изнемоглости, за које време цео дан свира музика, пева се и игра, да би негде пред поноћ, крађа бекрија ставили на дрвена колица са једним точком и одвезли кући. Наравно да му је око врата обавезно стављен венац од црвених љутих папричица!

Чувена је музика која је свирала годинама код "Малог Париза". Мењали су се многи, али су стали и били Милош Ђукић Мрчак и Милорад Марјановић Лисац. Оба хармоникаши, али не са клавирским хармоницима, већ са дугметарама. Преко пола века је Мрчак свирао у "Малом Паризу", прекидајући некада овај посао да би продавао новине, настављајући традицију свога оца Аврама, који је носио сличан надимак - Помрчина!

Фамилијарна села, те чудесне забаве Тешњараца, нису наравно, могла без музике. У поменутим кафанама, једне суботе по Божићу, то јест за време месојеђа, приређују се та села, у кафанама у које имају "приступа само позвани". То је комшијска забава, кад се део онога што се једе и пије наручи код кафеџије, а део донесе од куће: суво месо, пихтије, проја, колачи... А газда спреми ћуреће, јагњеће и прасеће месо и посебну лутрију: крофне, од којих се у једну стави прави правцати златни наполеон, тако да је то јединствена лутрија у којој је главни згодитак златни новац.

Сахране су посебне музичке приредбе. Док се ишло кроз град, музика, састављена од двадесетак врских музичара, интонирала је Бетовенов посмртни марш. Без обзира да ли је покојник био Циганин или неко други, тој свирци се прилазило озбиљно. Цигани су умели да приреде посебан спектакл приликом испраћаја неког значајнијег припадника "Музичке колоније". Тако је музика застајкивала за време сахране Грује Петровића код сваке кафане у којој је покојник зарађивао хлеб за бројну породицу. А на гробљу је приређен прави концерт. Непоновљиво је кад је Туло певао песму "Крст од злата око врата, Анка има на прсима", кад је ојађена Грујина удовица Коса узвикнула: "Јој Грујо, ту си ми песму певао кад си био млад и кад си ме волео!"

Лумперајке су биле две врсте: у кафанама и по улицама. Посебно треба истаћи начин како је кроз Тешњар лумповао Немања Живојиновић. Напред у фијакеру иду његов штап и шешир, а за њим у рабаџијским колима Немања са музиком. За све време певају и свирају. Застану само код неке пекаре, кад Немања приђе и викне: "Сиротињо, оди ' леба". Прилазе грађани и он сваком да по један хлеб све док има хлеба на ћепенку! После су тај "штос" Немањин покушавали да понове и други лумпери, али то није било исто као кад ради Немања.

Јесте мало тугаљиво али се мора рећи да је живот у две - три тешњарске кафане "са женскама" био такође пун "музичких садржаја". "Радикал", "Оријент", "Јабланица" и "Ђиновац" трештали су од музике готово до зоре. Ове "куће весеља" имале су увек и певачице, које су или певале или за време паузе "деловале у собама"!

Тешњарске свадбе су увек биле нешто друго него свадбе у другим крајевима Ваљева. Остала је једна свадба тешњарска на којој је последњи пут у животу певао Груја Петровић. Цело недељно поподне певао је, није се смиривао,

а нарочито је запамћена песма коју цигани називају "Далматински Шајкаш". То нити ко данас пева, нити ко зна да пева, а и кад би запевао, штета би било да квари утисак који је својом песмом оставио лепо Груја, белог лица, какви су му и два сина и четири кћери, од којих је само Нина жива. Љубица, удата за Мила Кнежевића, виолинисту, Деса удата за Слобу Обрадовића, трубача и Полка удата прво за Николу, а после за његовог оца Драгу Васића, одавно нису међу нама. Жив му је и син Драган.

До пре двадесетак година био је обичај да о Божићу, Ускрсу, слави а једно време и за први мај, музика дође у двориште, одсвира неку песму, некада нешто и отпева, добије бакшиш и иде даље. Та тешњарска "мода" укинута је и више никада неће моћи бити настављена. Време је учинило своје, а и тих свирача који су ишли по кућама, нема више међу живима.

Не треба изоставити ни један посебан вид музичког живота - серенаде! Момак, сам, али чешиће са својим друштвом, дође под прозор своје девојке и пева јој серенату. Ако је чула и ако сме од родитеља да се јави, девојка упали сијалицу, угаси је и тако једно три - четири пута. Онда друштво оде, продужи дружење у некој кафаници у околини, најчешће уз музику. Имало је и серенада посебног жанра. Неки младићи најме музику да свирају и певају, а у два случаја су момци најмили војну музику. Прво је Јордан Биљих одвео седам војних музичара да његовој вољеној девојци одсвирају неколико песама. Они су имали једну посебну врсту љубави. Радили су у општинској пореској управи и разговарали службено, волели се, а никада се нису ван радног времена састали да о својој љубави проговоре. У другом случају је судски писар Радисав Лукић звани Мраз довео чак једанаест војних музичара да свирају под прозором његове девојке, с којом се касније и оженио, Олге Андрић. Док је Јордан уз помоћ војне музике приредио серенату директно на сокаку у улици Бирчаниновој број 46, дотле је Мраз довео музику из Иловачића сокачета. Олга није имала оца, па се њена озбиљна мајка згранула кад је чула да њеној кћерци свира серенату војна музика. Зато Олга није смела да се јави гашењем и паљењем сијалице, а Оливера Босић, девојка Јордана Биљиха, била је толико стидна да није ни смела да се јави. Њена мајка Роса, трговац на хошку улица Бирчанинове и некадашњег Косанића венца, јесте била такође строга, али не би правила питање да је Оливера дала знак да је пред кућом Јордан Биљих. Тетка Роса би дала цео дућан да се Оливера уда, али је она ипак умрла неудата, сви мисле да никада није ни разговарала са мушкарцима!

Борислав ВУЈИЋ

ВИДРА

Lutra, lutra L.

Реке су водени токови у којима живе видре. Све остало су поточићи или колектори отпадних вода.

Видра је сисар из породице куна. Живи у рекама и морима, ретко их напуштајући само у невољи. Одлично плива, брзо се креће на сувом. Смела је, паметна и окретна - појам врлине коју често човеку приписују. Храни се старим и оболелим примерцима ракова, риба и других водених животиња. То је "лекар који једе своје пацијенте" и на тај начин одржава здравље популације.

Изузетно је значајна за реке и језера, те је широм света углавном заштићена врста. У Европи је изузетно ретка, сем на Балкану где је релативно бројна, али је њена популација свуда угрожена. У Србији се процењује бројност на око 500 примерака. Видрине воде су: горњи ток Колубаре, Моравице, воде планине Таре, Вапа на Сјеници и још неке реке.

**Пословни центар "Лутра" основали су људи и фирме
чији је циљ квалитет, интерес, успех,
а креација - профит.**

То је могуће ако нас буде више!

**Зато позивамо квалитетне, успешне и креативне да
стварамо заједно**

у мatici доброг бизниса

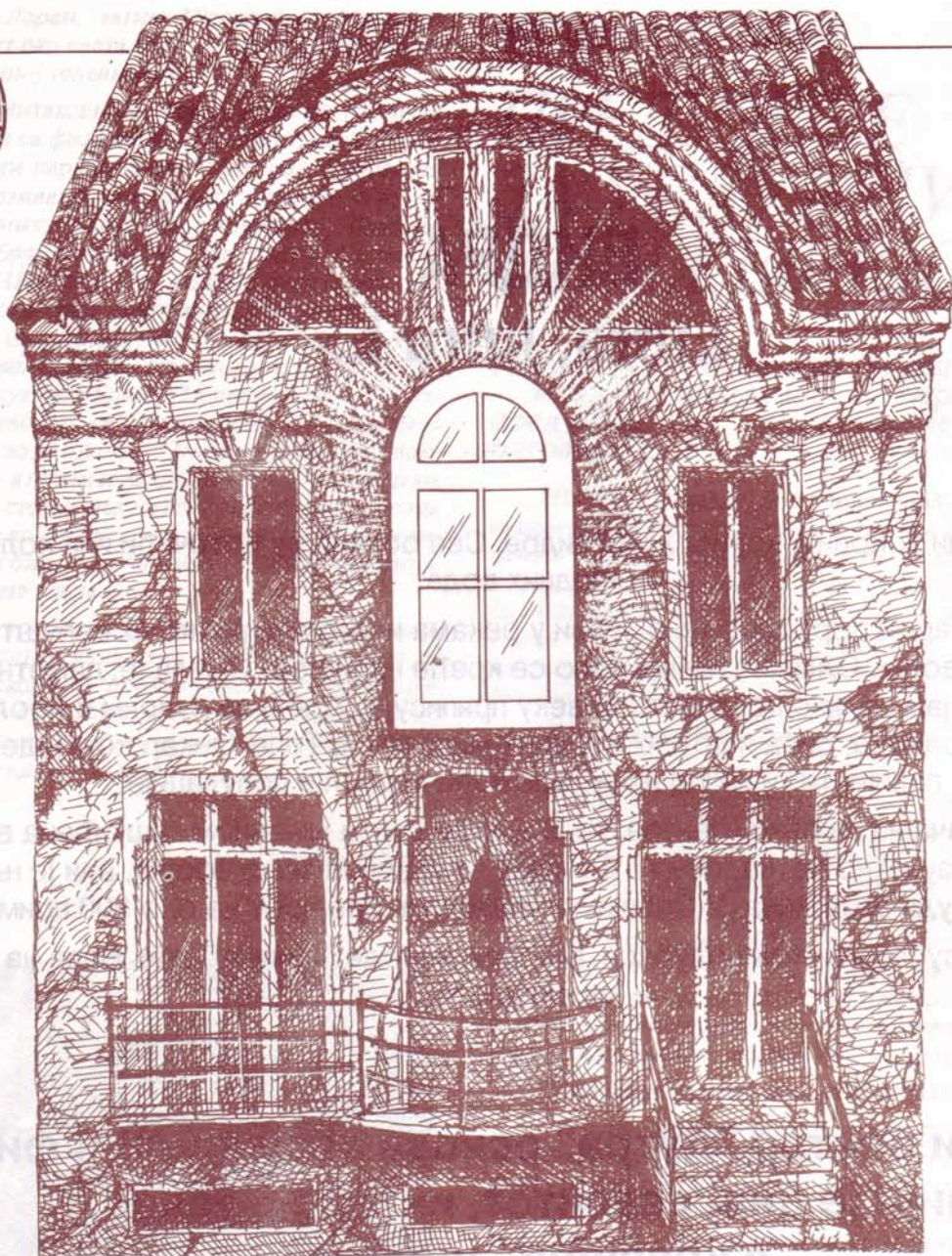
БЕОГРАД, Његошева 54 / I - 1

Тел. 011/453-248; 454-368; 444-9329; 444-9234; 444-9456

Факс: 444-7541; 453-090

ПРЕДСТАВНИШТВО У ВАЉЕВУ

Душанова 47. Телефон 32-986

МИ НЕ СТАРИМО

прозори који гледају у будућности

VUJIĆ

ars design

14000 Ваљево • Алексе Дундића 61/1
Тел: 014/ 27-200, 27-201; Факс: 014/ 27-202

ARS DESIGN STUDIO
VALEVO • 014 222 372
NIKOLE TESLE 61 • 14000 VALEVO

**Земљорадничка задруга "Лајковац" је значајан
привредни фактор који делује на подручју
19 села средње Колубаре.**

**У оквиру свог производног
програма Задруга има:**

производњу и прераду млека и производа од млека;
прераду, замрзавање, складиштење и паковање воћа и поврћа;

тов телади и јунади у сељачким домаћинствима;

производњу готових и допунских смеша за исхрану
домаћих животиња;

организацију и стручну помоћ у ратарској
и повртарској производњи;

ремонтавање и одржавање пољопривредних машина;

снабдевање земљорадника материјалом и сировинама;

превоз робе у друмском саобраћају;

трговину на велико и мало;

селекцију, репродукцију и здравствену заштиту домаћих животиња
као и примену савремене технологије у спремању сточне хране.

**ЗЕМЉОРАДНИЧКА
ЗАДРУГА
· ЛАЈКОВАЦ ·**

Београдски пут бб

14224 Лајковац,

Телефони: (014) 11-257; 11-279; 11-000; 11-144; 11-113

Телефакс: (014) 11-240

Телекс: 10299

ГРАЂЕВИНСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ЈАБЛАНИЦА

ВАМ МОЖЕ

Пројектовати и саградити кућу, стан, локал, хотел, мост, стадион, фарму, школу, цркву

Испоручити бетон и остали грађевински материјал

Истругати грађу

Пружити потребне услуге багером, булдожером, утоваривачем, ваљком, виљушкарком, камионом и шлепером

Извршити разне електро, машинбраварске и друге занатске услуге

Школовати децу за грађевинска занимања

Будите гости нашег хотела "Јабланица" у Ваљевоу и Ауто - кампа "Бреза" на Дивчибарама!

УМЕМО, МОЖЕМО, ХОЋЕМО

ФАБРИКА ИЗОЛАЦИОНОГ МАТЕРИЈАЛА И АМБАЛАЖЕ

Топлички пут бб,

14242 Мионица, телефони:

центра 014/61-209;

комерцијална служба 61-236, директор: 61-128;

телекс: 10218

fima

Основни део програма "ФИМА" је израда производа од стиропора, најразноврснијих облика и форми на бази неепоксидних полиестра. Његова примена је у великој мери проширена у односу на време оснивања фабрике:

- преко термо и звучне изолације зидова, подова и таваница, стиропор је постао неодољиви део кућа и станова
- као један од прикладних и најјефтинијих начина амбалажирања готових производа, резервних делова и њиховог транспорта постао је неопходан индустрији
- у новије време све више се примењује у ливницама. Као материјал за израду модела омогућује да врхунски квалитет одливка остане непромењен дуж целе запремине
- примена у паковању животних намирница, које треба одржати у свежем стању, одређено време, доживљава праву експанзију.

Модерна опрема, набављена од водећих светских произвођача из ове области у оптималној употреби стручних и одговорних радника, омогућава ФИМИ да буде у самом врху југословенских произвођача.

Послован и толерантан наступ на тржишту, гарантује реноме поузданог партнера.

Ако се још нисте одлучили или се колебате, потражите потпуно решење проблема и срдану сарадњу на нашој адреси: Фабрика изолационог материјала и амбалаже "ФИМА" Мионица, 14242 Мионица - Југославија, Топлички пут бб.

Са нама изнад конкуренције

В·А·Љ·Е·В·С·К·А
ШТАМПАРИЈА

**ЗНАМО
ДА ЗНАТЕ**

ПИВО које пијете
КЕКС који тражите
ВИНО у којем уживате
ЦИГАРЕТЕ које (joш) пушите
КЊИГЕ које читате (ако волите)
ЧОКОЛАДА коју поклањате (с·ким се волите)
КАТАЛОГ који прелиставате
ПРОСПЕКТ с којим путујете
КАЛЕНДАР који живите

Век од рођења Живорада Грбића

Замање од месец дана навршиће се сто година од рођења Живорада Грбића, ваљевског гимназијског професора, хоро-вође, композитора, професора Музичке академије у Београду. Међу музичарима које је дао наш Ваљевски крај он је без сумње најзначајнији стваралац.

Син сиромашног ваљевског каменоресца Стојана Грбића рођен је 6. септембра 1892. године. Иако је завршио Богословију у Београду и потом био практикант - архивар у ваљевском Окружном начелству, он се у фебруару 1914. запослио у Гимназији у Ваљеву као стални хонорарни учитељ музике и певања са недељним фондом од 20 часова. Године Првог светског рата провео је као војник, а потом аустро - угарски заробљеник. После ослобођења поново је у Гимназији, да би у августу 1919., ради студија виолине на Прашком конзерваторијуму напустио родни град у који се вратио седам година касније. У Ваљевској гимназији Грбић је остао до октобра 1935. године, али је у међувремену радио у Богословији у Сремским Карловцима и двадесетак дана у марту 1933. у Суботичкој гимназији. Преселивши се 1935. у Београд био је најпре наставник музике у Учитељској и Средњој музичкој школи, а затим ванредни професор за виолину на Музичкој академији - од 1945. - до смрти 1954. године.

Заједно са професором Лазаром Марјановићем Грбић је приредио књигу "Аналитичка студија скале", а самостално је извршио редактуру композиција српских аутора за виолину и клавир "Златне степенице" и две свеске Шевчикове школе бр. 6. Сарађивао је у Енциклопедији Југославије. Огледао се и као композитор написавши неколико комада за клавир и виолину који су код наших виолиниста наишли на добар пријем. Дао је, усто, значајан допринос неговању и развоју музичке културе у Ваљеву и Ваљевској гимназији. Неколико година је водио хорова "Занатлија" и "Абрашевић", основао је Градску музичку секцију, сарађивао у листу "Глас Ваљева"...

Под Грбићевим руководством хор и оркестар Гимназије постижу изванредне резултате и приређују концерте у Ваљеву и више градова Србије, а о њиховом концерту у Београду писала је са пуно похвале "Политика". Био је истовремено и руководиоца школске музичке збирке. Оснивач је (2. октобра 1929.) музичког фонда са првобитним задатком "да се из њега набављају музички инструменти, ноте и прибор", касније проширеним на помагање ученика "чланова хора и оркестра приликом екскурзија са музичким програмом". Таква једна екскурзија организована је 1933. године, од 7. до 10. априла, када је 70 ваљевских гимназијалаца посетило Горњи Милановац, Краљево и Крагујевац.

Здравко РАНКОВИЋ

Концерт хора "Занатлија" из Ваљева

Један скроман али изванредно симпатичан хор нам је из унутрашњости дошао у походе: Ваљевско певачко друштво "Занатлија" са својим вредним хоровађом господином Живорадом Грбићем, професором музике.

Веома нам је драг интерес који занатлије из Ваљева показују за рад на културном пољу, а драга нам је и енергија и преданост са којом су певачице и певачи из овог младог музичког ансамбла пришли студији програма посвећеног световним и црквеним песмама Смоленског, Жганца, Мокрањца, Биничког, Милојевића, Славенског, Тајчевића, Лотке и Дудњика.

Свим силама својих гласовних моћи хор "Занатлија" је остварио композиције са програма и ми са задовољством указујемо на то да је господин Грбић успео да дисциплинује свој збор до те мере да се осећало природно динамизирање у интерпретацији песама. Највиша врлина хора "Занатлија" је баш у томе: што је његово певање срдечно, без позе, без бравуре - јер за бравуру није ни дорастао овај хор - што је простудирано и дисциплиновано у динамичком преливању звука.

А то је добар знак и ми верујемо да ће господин Грбић са својим хором наставити са истим озбиљним амбицијама рад у Ваљеву и уверени смо да ће тај рад бити од користи за музички живот у Ваљеву. А извесно је да ће покренути наше композиторе да стварају специјалне композиције за певачка друштва склопа ваљевског "Занатлије", што ће значити добит за нашу музичку културу.

("Политика", 1933. године)

Милоје МИЛОЈЕВИЋ

Продаја непокретних имања

Државне хипотекарне банке - Филијала у Ваљеву

Филијала у Ваљеву продаваће путем јавне лицитације - на дан 23. новембра 1940. године - у својој згради у Ваљеву своје непокретно имање које се налази у Ваљеву на углу улице Др Стајића и Кнез Милошеве, хотел БРАНКОВИНА.

Хотел располаже централним грејањем, топлом и хладном водом, вештачким вентилацијама, аутоматском телефонском инсталацијом, електричном инсталацијом са лустерима, модерним санитарним објектима, купатилима а садржи следећа одељења: кафану, биоскопску салу, 20 гостинских соба, стан за хотелијера од 3 собе и осталих потребних просторија, гаражу, перионицу и др. Подрум је испод целе зграде. Хотел је снабдевен луксузним намештајем.

Почетна лицитациона цена је: Дин. 1 700 000. -

(Глас Ваљева, 20. новембар 1940)

ТЕШЊАРСКИ ГЛАСОЊИША

Заједничко издање Фестивалског одбора Тешњарских вече-ри, Радио Ваљева и агенција "Конан" и "Ваљевац"

Припрема
РЕДАКЦИЈА РАДИО ВАЉЕВА

Излази у дане Тешњарских вечери

Цена 50 динара

Уредници
Здравко РАНКОВИЋ
Бранко ВИЋЕНТИЈЕВИЋ

Слог
Ваљевска гимназија

Штампа
Ваљевска штампарија

